

Opis istotnych zmian wprowadzonych w tekście projektu UC27 po Komisji Prawniczej

Pomimo ponownie zgłoszonej uwagi przez Główny Urząd Statystyczny (GUS), wskazującej iż definicja biomasy nie jest zgodna z rozporządzeniem 1099/2008 z dnia 22.10.2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14. 11.2008 r., str. 1 z późn. zm.), należy zauważyć, że projekt zapewnia zgodność definicji biomasy z Dyrektywą 29.04.2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (...) Dz. U. UE L 09.140.16, ponieważ implementuje przepisy tej dyrektywy. Dlatego też ww. uwaga GUS nie została uwzględniona.

W definicji biomasy, doprecyzowano kwestie występowania biomasy, określając ją w jako występującą w szczególności w postaci peletu, brykietu, toryfikatu oraz biowęgla.

Na wniosek Urzędu Regulacji Energetyki (URE) oraz Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi (MRiRW) doprecyzowano redakcyjnie definicję dedykowanej instalacji spalania biomasy, biowęgla, hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, mikro i małej instalacji odnawialnego źródła energii, toryfikatu oraz biowęgla.

Na wniosek Ministerstwa Środowiska (MŚ), wyjaśniono, kwestię możliwości wzięcia udziału w aukcji przez wytwórców wytwarzających energię elektryczną w instalacjach termicznego przetwarzania odpadów (ITPO). Dla usunięcia wszelkich zgłaszanych przez MŚ wątpliwości doprecyzowano, że udział w aukcji wytwórców wytwarzających energię elektryczną w ITPO możliwy jest na ogólnych zasadach konkurencyjnych, w tzw. koszyku 1. dla instalacji wykorzystujących biogaz inny niż biogaz rolniczy oraz biomasę, na podstawie zakresu ceny referencyjnej numer 12 dla instalacji termicznego przekształcania odpadów lub dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, określonej w art. 77 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 projektu ustawy.

Dodatkowo wprowadzono zmiany w definicji instalacji odnawialnego źródła energii, poprzez zmianę kryterium „wyprowadzenia mocy” na określenie urządzeń przez „dane techniczne i handlowe”.

Na wniosek MRiRW doprecyzowano definicję spółdzielni energetycznej, poprzez wykreślenie wyrażenia „dystrybucji lub obrotu”.

Na wniosek URE dokonano merytorycznej zmiany w art. 6a ustawy zmienianej w art. 1, w zakresie przekazywania zbiorczego raportu przez Prezesa URE, Ministrowi Energii oraz publikowania go na stronie Biuletynu Informacji Publicznej. Różnica pomiędzy tymi raportami polega na konieczności wyłączenia z publikowanego raportu informacji chronionych przepisami o ochronie danych osobowych.

Doprecyzowano zakres działalności spółdzielni energetycznej. Zakres opisany w art. 38c ustawy zmienianej w art. 1, poprzez zmianę wyrażenia „operatora systemu sieci gazowej lub jednej sieci ciepłowniczej” na „sieci dystrybucyjnej gazowej lub ciepłowniczej”. W ust. 2 tego art. doprecyzowano obszar działania spółdzielni energetycznej ze względu na miejsce przyłączenia wytwórców i odbiorców, będących członkami tej spółdzielni.

W art. 38d ustawy zmienianej w art. 1, otwarto katalog elementów umowy o świadczenie usług dystrybucyjnych, zawieranej pomiędzy spółdzielnią energetyczną a operatorem sieci dystrybucyjnej („OSD”), wskazując że umowa ta będzie określać zasady świadczenia usług

dystrybucji na rzecz odbiorców tej spółdzielni oraz wyznaczeniu udostępniania niezbędnych dla niej danych pomiarowych.

W art. 38e ustawy zmienianej w art. 1, wskazano, że przynajmniej jedna instalacja odnawialnego źródła energii w ramach spółdzielni energetycznej uzyska stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej większy niż 3504 MWh/MW/rok.

W art. 39 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w zakresie wzoru obliczania zwaloryzowanej pomocy inwestycyjnej, zmieniono przeznaczenie udzielanej pomocy inwestycyjnej z podmiotowego (dla wytwórcy), na przedmiotowy, tj. na przeznaczenie realizacji inwestycji w zakresie danej instalacji. Analogicznej zmiany dokonano w art. 39a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1.

Zmiana art. 44 ust. 3 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1, dotyczy wyłączenia z obowiązku instalacji poniżej 5 MW dochowania udziału biomasy tzw. „agro”. Usystematyzowano zakres obowiązku z nowelizacji poprzez określenie, że przepisy te dotyczą instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego, w układach hybrydowych oraz dedykowanych instalacjach spalania biomasy.

Na wniosek URE oraz MRiRW wykreślono projekt zmiany brzmienia art. 47 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1. W ocenie ME, proponowane rozwiązanie alternatywne przez obie strony nie rozwiązywały wątpliwości dotyczących sposobu ograniczenia obowiązku umarzania świadectw pochodzenia w sytuacji przekroczenia wartości ich praw majątkowych poza wysokość jednostkowej платы zastępczej. Sytuacje takie występowały w przypadku realizacji obowiązku w zakresie tzw. błękitnych certyfikatów wydawanych dla energii elektrycznej wytwarzanej z biogazu rolniczego. Niedostatecznie klarowany był także określony sposób dokumentowania wystąpienia przesłanki uprawniającej do uiszczania opłaty zastępczej, w przypadku gdy wartość majątkowa świadectw pochodzenia była wyższa od jednostkowej opłaty zastępczej.

W ocenie ME, wystarczającą przesłanką do zwolnienia m.in. przedsiębiorstwa energetycznego z obowiązku umarzania świadectw pochodzenia, których ceny przekraczają wartość opłaty zastępczej stanowi przepis art. 47 ust. 2 w brzmieniu obowiązującym obecnie. Zgodnie z art. 47 ust. 2 realizacja ww. obowiązku umarzania świadectw pochodzenia jest możliwa

w przypadku gdy którakolwiek miesięczna lub roczna cena średnioważona tych świadectw obowiązująca w dacie przedstawienia ich do umarzania, jest niższa od jednostkowej opłaty zastępczej. Przepis ten w pośredni sposób może przeciwdziałać nakładaniu na przedsiębiorstwa energetyczne obowiązku zakupu świadectw pochodzenia powyżej jednostkowej opłaty zastępczej.

W nowo dodanym art. 60a ustawy zmienianej w art. 1, doprecyzowano okoliczności istnienia obowiązku dochowania minimalnego udziału biomasy pochodzenia rozlicznego w łącznej masie spalanej w instalacjach spalania wielopaliwowego, dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego, układach hybrydowych oraz dedykowanych instalacjach spalania biomasy. Ze względu na wprowadzoną nową kategorię biomasy, przewidziano odpowiednie *vacatio legis*, wynoszące do końca grudnia 2018 r., a wysokość tego obowiązku została określona na poziomie 10 % dla wszystkich ww. instalacji.

W art. 69a ustawy zmienianej w art. 1, doprecyzowano generalną zasadę, stanowiącą iż energia elektryczna wytworzona w danej instalacji OZE może korzystać jednocześnie tylko z jednego systemu wsparcia. W ten sposób, przepisy doprecyzowały sytuację, w której mogłoby nastąpić nadwsparcie na skutek sprzedaży niewykorzystanej energii w ramach innego systemu wsparcia.

W ramach zmiany w pkt 27, dotyczącej art. 70 ustawy zmienianej w art. 1, dokonano drobnych modyfikacji redakcyjnych w systemie wsparcia dedykowanym mikro i małym wytwórcom OZE, wykorzystujących poszczególne rodzaje biogazu oraz hydroenergię.

Dotychczasowa treść art. 70g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, została przeniesiona do art. 70a ust. 2.

W art. 70b ust. 14 ustawy zmienianej w art. 1, doprecyzowano że postępowanie w sprawie zażalenia od postanowień Prezesa URE toczą się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

Na wniosek URE doprecyzowano treść art. 80 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, poprzez określenie, że aukcje wygrywają uczestnicy, którzy zaoferowali najniższą cenę, przy czym łączna wartość tych ofert nie może przekroczyć całkowitej zaoferowanej wartości energii elektrycznej w aukcji. Dodatkowym wymogiem jest aby, każdorazowo aukcje wygrywali ci uczestnicy, których suma ofert nie przekroczyła 80% ilości energii objętej wszystkimi złożonymi ofertami.

W zakresie zmiany ustawy proponowanej w art. 2, dokonano zmiany redakcji przepisów, polegającej na zamianie kolejności zapisów art. 7b i art. 7c.

Dodano nowe brzmienie art. 8 ustawy zmienianej w art. 2, poprzez wykreślenie publikatora zawartego w obowiązującym brzmieniu tego przepisu.

W art. 13 ustawy zmienianej w art. 2, nadano nowe brzmienie ust. 2 poprzez określenie, że dotychczasowe pozwolenia na budowę dotyczące elektrowni wiatrowych zachowują moc, o ile w okresie 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 2, wydane zostanie pozwolenie na użytkowanie.

W zakresie zmian ustawy zmienianej w art. 3, dokonano, na wniosek Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, korekty brzmienia art. 29 ust. 2 pkt 16, poprzez doprecyzowanie, że zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę dotyczy między innymi, urządzeń fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW oraz mikroinstalacji biogazu rolniczego. Zwolnienie to jednak nie wyłącza obowiązku uzgodnienia tych instalacji pod względem zgodności z wymogami p. poz. oraz zawiadomienia organów Państwowej Straży Pożarnej, zgodnie z art. 56 ust. 1a ustawy o ochronie przeciwpożarowej.

W zakresie przepisów przejściowych dokonano zmiany art. 6 ustawy zmieniającej, dotyczących maksymalnych ilości i wartości energii stanowiącej przedmiot sprzedaży w aukcji w 2018 r. Należy wyjaśnić, iż na podstawie przesądzeń Stałego Komitetu Rady Ministrów, pozostawiono dotychczasowe ceny dla energii elektrycznej wytworzonej z biogazu pozyskanego ze składowisk odpadów wynoszące odpowiednio 560 złotych/MWh dla instalacji o mocy mniejszej niż 500 kW oraz 550 złotych/MWh dla pozostałych instalacji. Wysokość tych cen referencyjnych jest wystarczająca i wynika ze szczegółowych wyliczeń i

kalkulacji LCOE. Należy również wyjaśnić, że cena referencyjna dla tego typu biogazu w roku 2016 wynosiła 305 złotych za MWh, w 2017 r. została podniesiona do wartości 405 złotych za MWh. Powyższe dowodzi, że cena dla biogazu składowiskowego została skorygowana o wszelkie możliwe uwarunkowania mające wpływ na cenę jego wytworzenia i obecnie nie ma żadnego uzasadnienia, aby cena ta została jeszcze podniesiona i zrównana z ceną energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego, tj. odpowiednio 630 złotych za MWh dla instalacji mniejszej niż 500 kW, 560 złotych za MWh oraz 560 złotych za MWh dla pozostałych przedziałów mocowych tych instalacji.

W art. 10 ustawy zmieniającej, umożliwiono wytwórcom w mikro i małych instalacjach składanie deklaracji w postaci papierowej do końca 2019 r. W przypadku złożenia deklaracji w formie papierowej i elektronicznej wiążąca jest treść deklaracji złożonej w postaci papierowej.

W art. 11 ustawy zmieniającej, określono iż w przypadku aukcji ogłaszanych, organizowanych i przeprowadzanych w 2018 r. oferty składa się w postaci papierowej lub z wykorzystaniem elektronicznej platformy usług administracji publicznej ePUAP. W przypadku rozbieżności pomiędzy treścią składanych ofert w postaci elektronicznej i papierowej, wiążąca jest treść oferty złożonej w postaci papierowej.

Na wniosek URE, usunięto dotychczasowe brzmienie art. 13 ustawy zmieniającej, regulującego kwestie cofnięcia koncesji o przejścia do odpowiedniego rejestru wytwórców w instalacjach, którzy zgodnie z nowymi przepisami zwolnieni będą z obowiązku koncesyjnego z powodu wzrostu wartości przedziału mocowego mikro i małych instalacji OZE. Ze względu jednak na bark występowania takich przypadków w praktyce, odstąpiono od uregulowania tego obszaru spraw.

W przepisie końcowym ustawy zmieniającej, dostosowano wejście w życie poszczególnych przepisów.